

Οἱ εἰς τὰ χωρία, τσιφλίκια, ἀγροκτήματα κλπ., τὰ ἀνήκοντα εἰς ἰσχύοντας καὶ προύχοντας ἐγκατεστημένοι ρωμοὶ ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀρχιερατικοῦ δοσίου, καὶ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δήλωσις, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ προσωπικὸν ὡς ἡμερομίσθιοι ἐργάται (τέρ ὀγλανλάρ) . . .

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ρηθέντα ἱερωμένον, λέγων. «ἔβγα, ἐμεῖς γινόμεθα σωματοφύλακές σου».

Ἐὰν ὁ μητροπολίτης δὲν ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν, διὰ νὰ πληρώσῃ τοῖς μετρητοῖς τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν εἰσφοράν, καὶ ἀντ' αὐτῆς στείλῃ ἀντικείμενα, ταῦτα δὲν φορολογοῦνται εἰς τὰ τελωνεῖα.

Τὰ διὰ τὴν ἀτομικὴν χρῆσιν τοῦ μητροπολίτου προϊόντα καὶ ὅσα θὰ κομισθῶν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ἥτοι μοῦστος, βούτυρον, μέλι, κλπ., δὲν ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν . . .

Τὰ δοσίματα διὰ τὸ πατριαρχεῖον ὁρίζονται εἰς ἓνα φλωρίον κατὰ ἱερέα καὶ εἰς δώδεκα ἄσπρα κατὰ οἰκογένειαν ἐτησίως, ὡς καὶ τὰ δοσίματα τοῦ μητροπολίτου.

Ὅλας τὰς προσόδους τὰς προερχομένας ἐκ γάμων καὶ διαφόρων ἄλλων ἱεροτελεστιῶν, θὰ εἰσπράττῃ ὁ ρηθεὶς ἱερωμένος . . . καὶ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμιχθῇ.

Ὅλα τὰ κτήματα τῶν μονῶν, ἐκκλησιῶν, κλπ., ἥτοι ἀμπέλια, κῆποι, τσιφλίκια, μύλοι, βοσκαί, ἀγροί, ἀγιάσματα, καὶ μοναστήρια καὶ ὅλα τὰ ὅμοια βακούφια τὰ ἀνήκοντα εἰς μονάς, ὡς καὶ τὰ ποίμνια, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον τῶν μητροπολιτῶν Καισαρείας, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου . . .».

327

1734. Προικοσύμφωνον τῆς 13 Νοεμβρ., ἐν Παροικίᾳ Πάροῦ, ἐν 57, σ. 165.

« . . . ξεκαθαρίζεται, ὅτι, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας . . . εἰ δὲ πάλε καὶ τύχη θάνατος εἰς τὸ ἀναμεταξύ τους, χωρὶς κληρονόμους, νὰ στρέφονται καὶ νὰ παραδίνονται τὰ ἄνω ὀνοματισμένα πουργιὰ ἀπὸ ἐκεῖ πού δίνονται, ἤγουν εἰς τοὺς πλέον προθίμους (= ἐγγυτέρους) ἐδικούς . . . ».

328

1734–1744. Ἀπόφασις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ λύσεως ζητημάτων κληρονομικοῦ δικαίου, ἐν 70, Α' σ. 241–244.

« . . . ἡ γὰρ κατὰ τῆς διαθήκης ἐναντίωσις . . . παρὰ τοῦ ἀμνημονεύτου κινεῖται, ἡ δὲ μέμφις παρὰ τοῦ ἑλαττον τοῦ φαλκιδίου λαμβάνοντος . . . Ἀσύστατον δὲ πάντῃ καὶ τὸ ζητεῖν ἀχαριστίας αἷτια διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ πρώτου ἐπιτρόπου, τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἀποκλήρων μόνον οἱ νόμοι προσέταξαν . . . Ἐπίτροπον δὲ τις ζῶν, κατ' ἀρέσκειαν ἰδίαν καὶ τίθησι καὶ ἀποτίθησιν, αἰτίαν ὑπὸ τῶν νόμων οὐκ ἐπερωτώμενος . . . ».

329

1735. Συμφωνία ἀπὸ 27 Ἰουλίου, περὶ τοῦ ρουφετίου τῶν σαπουνάδων Τρικκάλων, ἐν 37, σ. 74–75.

«Παλαιόθεν ἐστάθη συνήθεια, ἄνδρες νὰ μὴν ἀνακατώνονται εἰς τὸ ρουφέτιον αὐτό...». (Ἡ εἰσερχομένη εἰς τὸ ρουφέτιον καταβάλλει γρόσια 5. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν τέχνην ἐκτὸς τοῦ ρουφετίου καταβάλλει πρόστιμον 10 γροσίων καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 15 γρόσια).

330

1735. Συμφωνία 18 Ἰαν. «καραβοκυρῶν τῆς Μυκόνου», περὶ ἀλληλασφαλίσεως πλοίων, ἐν 144, σ. 75.

«... ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βγάνουνε τὸν κάθε χρόνο... εἰς τὸ κοντὶ μερδικὸ μισό, τὸ ὁποῖον νὰ τὸ δίνουνε εἰς (τὸν)... ἐπίτροπον... ὁπότε ἤθελεν τύχει νὰ λάβει κανένα καγίκι πείραξι, εἰς τὸν κόρφο τόσον ἀπὸ γούμενα, σίδερο, κῆ κατάρτι καὶ ἀντένες, νὰ λαβαίνει τὴν ζημίαν... ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ κοντιοῦ...».

331

1735. Δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐν Ἰκαρίᾳ, ἐν 243, σ. 88 ὑποσ. 31. «... βάνει σημάδι τὰ χωράφια... καὶ ὁπότε δὲν τοῦ δώσῃ τὰ ἄσπρα ἕως τὸν χρόνον, νὰ εἶναι... εἰς τελείαν καὶ καθολικὴν πούλησιν...».

332

1736. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 145–146, καὶ ἐν 44α, σ. 129–130.

«... ἀκόμι διὰ τὰ γερόντοτρόφια τοῦ πατρὸς ἔστερξεν ἡ αὐτὴ Π. πῶς νὰ μὴν ἔχει πλέον καμμίαν μετοχὴν, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶχεν χρέος πῶς νὰ τὰ πληρώσου(ν) τὰ ἀγόρια τὴν θανὴν αὐτοῦ, ὅλα ὁμοῦ τὰ χρειαζόμενα νὰ εἶναι χρεῶστες ὁ Γ. καὶ ὁ Δ., νὰ τὰ ἐξοδιάσουν τὰ ὅσα τρέξουν καὶ νὰ τὸν ζωοτροφοῦν αὐτοὶ οἱ δύο των, ὡς καθὼς ἔστερξαν... λοιπὸν νὰ μένουν καὶ αὐτοὶ ὁ Γ. καὶ ὁ Δ. ἀνενόχλητοι ἀπὸ τὴν Π. ἀπὸ ὅλες των τὶς μοιρασιὰς πατρικὰ καὶ μητρικὰ, νὰ μὴ (ἔχῃ) πλέον καμμίαν μετοχὴν, οὔτε εἰς ἐκαλό, οὔτε εἰς ἐκακόν, ὡς καὶ τὶς πρὸς αὐτὰς ἀδελφές, νὰ εἶναι ξέπρουκῃ...».

333

1736. Δωρεὰ ἐν ζωῇ μεταξὺ συζύγων, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 147–148 καὶ ἐν 44α, σ. 132.

334

1736. Ἀμοιβαία δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν 299, σ. 152–153 καὶ ἐν 44α, σ. 132–133.

«... Σ.Μ. καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Α... ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ὑπέργηρος ὁ αὐτὸς Σ.,... χαρίζει καὶ δωρεῖται αὐτῆς διὰ τελείας δωρεᾶς τὸ ἔχει(ν) του, εἴ τι τοῦ εὐρίσκεται, σπίτια, χωράφια... ἔτζι στέργεται καὶ αὐτὴ νὰ τὸν κυβερνᾷ εἰς τὴν ζωοτροφίαν του καὶ ἂν τοῦ λάχῃ νὰ πληρώσῃ τὸ κοινὸν χρέος, νὰ τοῦ κάμνῃ τὰ χρειαζούμενα, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ

